

VĚTRNÍK

Ročník XLII.

Čtvrtek 13. října 2011

*Včera jsme viděli to nejlepší
z Pohárku SČDO.
A opravdu se bylo na co dívat.*

Dnes

kdy	co	kde
9:00	Šípková Růženka	velký sál
0:00		
0:00		
9:30	seminář	malý sál
10:30	Šípková Růženka	velký sál
0:00		
0:00		
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Větrov
13:00	příjezd Žlutice	
13:30	loučení Městečko Trnávka	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Žlutice	městský úřad
15:00	vítání Žlutice	před divadlem
16:00	Prach a broky	velký sál
16:30		
17:00	Morkovice	
18:30	KDP mladým	Větrov
19:30	Prach a broky	velký sál
20:00		
20:30		
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

Smojlak, Cimrman, Svěrák
Dlouhý, Široký a Krátkozraký
Divadelní soubor
Městečko Trnávka

Divadlo Jára Cimrmana si během let své existence vytvořilo početnou obec

nadšených fanoušků. A

to nejen mezi divadla a humoru milovnou veřejností, ale i mezi divadelníky,

zejména pak amatérskými a ochotnickými.

Mnozí se rozhodli slavné hry „Cimrmanů“ zařadit do svého repertoáru. Takové rozhodnutí lze realizovat v zásadě třemi způsoby. Způsob první: co nejvěrnější napo-

dobení originálu, způsob druhý: napodobení originálu částečné včetně částečné úpravy původního textu, a způsob třetí: vlastní pojetí blížící se až hře na motivy.

Ochotníci z Městečka Trnávky se rozhodli pro způsob druhý. Postavy obsadili až na výjimky (přednášející, technik a Děd Vševěd) typově podobně, jak je tomu u originálu, text částečně upravili a jinak, až na hudbu, důsledně vycházeli z původního pojetí se snahou lokalizovat druhý vstup přednášeče.

Nutno přiznat, že až na představitelů již vyjmenovaných postav bylo představení ozvláštněno osobnostním herectvím, a to přesto, že frázování a důrazy, ba dokonce některé pauzy v projevu (nejmž u postavy Krále), se téměř kryly se způsobem, jakým je veden herecký projev u originálního pojetí.

Soubor je však nadán dosti vysokou mírou interpretačních schopností, což se týká zejména představitelů postav Zlatovlásky (Otto Stenzl), Krále

(Jaroslav Červínek), Princ Jasoň-Drsoň (Petr Jarovský), zvláště však u představitele Krátkozrakého, který své kolegy ještě převyšuje.

Řekneme-li, že při sledování hry se v průběhu představení zcela jistě bavili ti, kteří původní předlohu neznají, pak ta část publika, která

dla Járy Cimrmana lze souboru poděkovat za velmi příjemně strávený čas v hledišti při sledování příjemné a kultivované zábavy – a vyšší ambice si ani soubor sám zcela jistě nekladl.

Ladislav Vrchovský

Co na to mladí...

Jeden herec (král), který se dokázal přiblížit k Cimrmanovské poe-
tice, celou hru rozhodně nezachrá-
ní. Otázkou je, proč si Divadelní
soubor Městečko Trnávka tuto
zřejmě nejznámější hru Svěráka a
Smoljaka vybral. Z odvahy, hlou-
posti či proto, že si chtěl ulehčit
práci? Možná je přespříliš nazvat
představení lacinou kopií, na dru-
hou stranu, při výběru musel sou-
bor předem tušit, že příznivci Ci-
mrmana jen tak nějakou snahu o
Dlouhého, Širokého a Krátkozraké-
ho nebudou schopni akceptovat.

KDP mladým

Jak to vidí seminaristé

Z valné většiny neodmítáme
možnost interpretace her z dílny
Járy Cimrmana jinými divadelními
soubory. Úvodní přednáška nevy-
šla jako „vědecký seminář“ cim-
rmanologů. Soubor nekopíroval in-
scenaci Cimrmanů, chybí ale větší
míra vlastního vkladu. V něčem šli
svou cestou, ale ne zcela v duchu
poetiky Járy Cimrmana.

Půdička

patří ke skalním cimrmanologům,
se mohla bavit právě hereckými
výkony představitelů čtyř vyjme-
novaných postav.

K o s t ý m y v y c h á z e j í c í
z originálního pojetí svým nosite-
lům slušely, dekorace byla uměre-
ná, a tak lze závěrem jen konstatov-
vat, že vedle šíření slávy her Diva-

Na Cimrmanech jsem vyrostla

**Ludmila Kučerová,
režie a produkce,**

DS Městečko Trnávka

*Prozradte mi, co dělá produkce u
ochotnického divadla?*

Použila jsem originální knihu
Dlouhý, Široký a Krátkozraký a
tam to tak je. Tak jsem nic nemění-
la.

*Proč jste si vybrali
právě Cimrmany?*

Řekla bych, že nazrál
čas na nějakou změnu.
Hráli jsme komedie,
pohádky a chtěla jsem
zkusit už něco nového.
A to chtěli i herci. I
když zpočátku na to
nějak moc neslyšeli,
tak přece jen jsme se
do toho nakonec pustili.

Co souboru vadilo na hře nejvíc?

Když jsme to začali dělat, přišli
jsme na to, že veškerý to ochotni-
čení, co jsme se za pětadvacet let
naučili, je vlastně na závadu. Že by
bylo lepší, kdyby to zkusili hrát ti,
co nikdy nehráli a nemuseli si tam
ty ochotnické nedostatky vymýšlet
a zdůrazňovat, jak to dělají originál
Cimrmani, kteří, ač jsou profesio-
nálové, si v podstatě hrají na ochot-
níky. Takže my jsme s tím velmi
bojovali. Bylo období, kdy jsme
měli šílenou krizi. Ale pak se to tak
nějak poddalo.

*A cítíte, že je to vaše parketa, lí-
bila se vám práce na tomto textu?*

Dělala bych Cimrmany klidně dál
hlavně proto, že mám v souboru
muže a chybí mi ženy. Ale já jsem
na Cimrmanech rostla, pro naši
generaci to bylo malé zajímavé di-
vadlo. Jezdili k nám do Svitav,
chodila jsem na ně do Jevíčka.
Mně se to vždycky hrozně líbilo.

Zkoušeli jsme je na-
studovat už před de-
seti lety, ale nějak se
nám to vždy vzpíra-
lo. Proto jsem si ten-
tokrát vybrala zrovna
tuto pohádku a řekla
jsem si, že se opřeme
právě o to, že je to
pohádka, že to tím
spíš zvládneme. Ta-
dy jsou potíže i
s právy autorskými.

Tři představení za rok se nám zdají
hrozně málo.

*Myslím, že jste hodně zkrátili
úvodní přednášku...*

To ano, nemám nic proti přednáš-
kám, ale přece jen právě na ní si
člověk uvědomí, že už jsme někde
jinde. Že tam byly opravdu věci
poplatné době. Mám šikovného
přednášejícího, syna Milenky Du-
choňové, která byla přede mnou
režisérkou souboru. Tak jsem mu
dala volnou ruku, aby si s tím tex-
tem dělal, co chtěl a jsem s tím
spokojená.

ph

Za každý rok jedno H

Tomáš Hradil, ředitel Národní přehlídky

Pohárek SČDO ve Velké Bystřici

Jaký byl letošní ročník?

Myslím, že pěkný, tentokrát bylo zase z čeho vybírat, protože účast byla slušná.

Kolik soutěžících bylo?

Byl to pěkný průměr, zhruba dvanáctka výstupů.

Máte tam taky někoho z Kandrásku?

Ano, vždycky máme někoho z Kandrásku, protože právě tato soutěž je nominující přehlídkou na stejné úrovni jako jsou přehlídky oblastní.

Zvete si do Bystřice nějaké hosty?

Ano, vždycky se pokouším někoho představit. Dříve to bývalo tak, že jsme měli hosta v pátek i v sobotu jako doprovodný program. Abych pravdu řekl, už několik roků hosta vybírám z účastníků přehlídky KDP Vysoké nad Jizerou.

Pro příští rok se chystá nějaká změna, je to tak?

Termín bude trochu pozdější, než je obvyklé. Začaly se rozšiřovat

některé přehlídky a my máme problém dostat se do dubnových termínů tak, abychom se nekřížili s další přehlídkou. Což má dva zásadní problémy: první spočívá v tom, že tradiční předseda poroty Vlád'a Vrchovský by byl mimo hru, protože na všech dalších přehlídkách se podílí jako člen poroty. Dohodli jsme se proto, že to posuneme na pozdější termín tak, aby

všechny přehlídky proběhly bez problému, takže my se budeme směřovat někam ke konci května.

Můžeš už říct nějaké předběžné datum?

Nemám před sebou kalendář, ale bude to čtvrtý květnový týden, protože druhý a třetí týden bude probíhat přehlídka

v jižních Čechách a tu chceme nechat proběhnout.

Ty máš letos tady na přehlídce nějaký titul – jaký? Četl jsem několik H?

Je to šest H, za každý rok, co tu jsem, jedno.

A co znamenají?

Hodně Hyperaktivní Hlavní Hostující Hosteska Hradil.

A to musel přečíst z papíru, prý si nepamatuje pořadí (pozn.aut.).

ph

Pro koho je divadlo závislost...

Vše podstatné, co bylo řečeno během semináře ústy odborné poroty, je zaznamenáno ve včerejší recenzi. Ráda bych se dnes věnovala více tomu, co se dělo a povídalo "okolo". V první řadě je třeba opět

z d ů r a z n ě t
žánrovou pestrost programu letošní přehlídky. V úterý byly na zdejších prknech dokonce k vidění hned dvě české premiéry! Je to skoro neuvěřitelné, že právě

přehlídka venkovských amatérských souborů tak široce reflektuje obrovský záběr dramatické literatury, kterou coby divadelníci máme k dispozici. Ano, pochopitelně se pak může stát, že se objeví i texty pro leckoho nepřijatelné, pro jiného v tom samém případě vzrušující a přitažlivé...

První ze dvou úterních představení – Hráči - přineslo téma odmítnutí tradičních hodnot a hledání "náhradního programu" v kruté podobě. Lidé odmítají žít normálním životem a hledají adrenalin. Život je pro ně hra, cílem není získat postavení nebo peníze, ale hlavně

moc nad lidmi, z toho čerpají opojení. Pro tuto hru jsou schopni obětovat skutečné vztahy, všechny prostředky jsou dovoleny. Pokud se chce někdo vymknout, je zničen. Hra Hráči patří k těm, které vždy rozdělí hlediště na odpůrce a příznivce. V inscenaci Chvaletických se nepodařilo jednotlivé motivy

dostatečně jevištně realizovat a gradovat dramatické situace a jednání postav.

D r u h o u českou premiérou bylo předsta-

vení Ona terezínského souboru. Hra je rozumovou konstrukcí, která ukazuje dva lidi v určité vyhocené situaci a zkoumá jejich meze. Ani v tomto případě se soubor plně nevyrovnal s fázováním, gradací, s jevištní stavbou dramatických situací. Nutno přiznat, že některé nešikovnosti jsou dány už předlohou a naopak, že oba vystupující muži svým herectvím text značně povýšili.

Během semináře dostaly oba soubory, Chvaletice i Terezín, velmi dobrou reflexi svého představení, zjistili, jak působilo (na ty, kdo během středního dopoledne pro-

mluvili). Dozvěděli se, co bylo čitelné a jak, co bylo nečitelné a zůstalo nepochopené. Získali také řadu podnětů k tomu, co by se dalo na inscenaci zlepšit či jakým způsobem přistupovat k jinému textu příště. A o to všechno by, myslím, na rozborovém semináři mělo jít. Pokud někdo z přítomných, jako např. Máša Caltová, ví něco více o autorovi, o inscenační tradici hry atp., pak je to bonus navíc a díky za to! Málo platné, nejsme tu "normální" diváci, jsme tu, doufám, samí takoví, co se o divadle chtějí stále dozvídat víc a víc, co se chtějí učit a...však víte sami nejlíp, co všechno ještě od podobných příležitostí čekáte (co takhle se s námi o názor podělit na stránkách Větrníku?). O co je ale takový pokus Chvalětických horší než například pokus inscenovat Maryšu?

Nedej Bože, abychom se tu poplácávali po zádech a říkali si, jak je skvělé, že místo rozumování u piva děláme ve volném čase divadlo... ale co myslíte, když něco není váš šálek kávy, smetete danou věc se stolu? Je to možné – téma vás nezasáhlo, provedení neuchvá-

tilo, tak o tom nepřemýšlejte a dejte ostentativně najevo, jak jsou ubozí ti, kdo to mají jinak. Taky cesta. U "běžných" diváků to člověk chápe. U nás "praštěných" ne. Jediné, co sama za sebe nejsem ochotna respektovat a s čím v divadle (profesionálním i amatérském) nechci ztrácet čas, je naprostá absence pokory. Ta většinou stojí za hloupým exhibováním, nabubřelou snahou ukázat všem, co ještě neviděli apod. I když zase na druhou stranu – když je té pokory moc, taky to není dobře... ještě se nad tím zamyslím. A co vy na to?

"Půdičkáři" ve středu opět došli k závěru, že porota předchozí večer zprvu odposlouchávala jejich povídání. Rudolf Felzmann dokonce veřejně přiznal, že byl předsedou Laurinem uplacen, aby ve svém výstupu nepoužil klasika. „Přijal jsem úplatek a skutečně se klasikovi vyhnul. Vy-

pili jsme jim odposlouchávací zařízení a tím se stalo, že porota nemohla vyslechnout náš pohled na představení Ona. Proto se v detailech odlišujeme," konstatoval Felzmann a dodal: „Zeptal jsem se svých seminaristů, zda by si pozvali tereziánský soubor na svou pře-

hlídku? Všichni řekli ANO. Překvapilo mě to a chtěl jsem vědět, o čem hra podle nich je. A kupodivu padlo, že je to hra o děsu závislosti." Přátelé, je to fakt, závislost je děs. Ale někdy krásný. Jak to bylo v představení Ona, nevím, protože jsem ho, bohužel, neviděla. Jinak se tu v divadle setkávám se závislostí na každém

kroku. Soukromou anketou v budově Krakonoše jsem došla k závěru, že její předměty jsou různé – kafe, elektrika, alkohol, sladké, čokoláda, sex, hudba, pohyb, počítač, Vysoké, závislost... Skoro to vypadalo, že divadlo nezmíní nikdo, ale nakonec se to stalo. Ale kdo to slovo řekl, to vám zadarmo neřeknu.

Režisérce Evě Andělové děkuji za to, že vyslovila, co se také šušká v kuloárech a já tu šeptandu ráda podporuji: Rozborové semináře jsou letos dělné, zajímavé, tematicky velmi bohaté. Díky za to!

Jiří Hlávka měl záhadu, zda tereziňští herci hráli "naostro". Tj. zda pod ručníky měli spodní prádlo nebo ne. Dozvěděl se sladkou pravdu, herci to byli odvážní. Asi to tušil, protože ho – čert ví, zda před-

stavení, či co to bylo – vybudilo k "lyrické erupci", jak to nazval František Laurin a zvolal: „Já myslel, že Vysoké je podhorská vesnice a ono je to semeníště hříchu!" Pane profesore, tento termín užívala už

m o j e
babička
Růžen-
ka, ale
čistě pro
divadlo.
Dodnes
přesně
nevím,
jak to
myslela.

Zatímco probíhal na malém sále seminář o dvou rozporuplných inscenacích, z jeviště se ozýval text Címrmanovy pohádky. Uvidíme, co tato nekontroverzní předloha přinese do čtvrtetního dopoledne.

Dušan Zakopal tentokrát nemlsal, ale věcně správně připomněl, že soubory neuvedly ve svých programech autory překladu. Vy! Vy! Vy!

Režisérka Eva Andělová hnedle slíbila nápravu a navíc vyjádřila DÍKY místním technikům za to, jak se divadlu věnují: „To je neuvěřitelné, makají dokud nejsme všichni spokojení," řekla. Wow! Tak, milá techniko, máme vás rádi, nezpychněte!

ps

Pětice hádavých H

Pět „H“ se dostalo do hádky při dnešním vítání souborů z Městečka Trnávky, z Morkovic a účastníků De-filé Pohárku SČDO. Tak

moc nám všem těch pět Honzů z Vysokého chtělo vysvětlit, jak jsou či budou spříznění rodinnými pouty, až ani oni sami netušili, kdo je čí otec, vnuk, bratranec či strýc. Vrcholem všeho bylo, že z Městečka Trnávky vystoupil šestý Honza. Pořádek ve všem tom zmatku musel udělat až Jarda Vondruška, který se omluvil za to rozhádané vítání a všech pět Honzů (dva Hejralovic, dva Vaverkovic a jeden Pohankovic) vyhnal od mikrofónu.

jn

Jak byl Hlávka inspirován

Hosteska Šárka, která uváděla v úterý večer představení Ona, inspirovala místního poetu ke složení lyrické básně. Nedá mi to, abych vám nedala k dispozici její přepis, jak jsem jej doposlechla:

*Mám v hlavě jednu myšlenku utkvělou,
chtěl bych být nějakou květinou umělou
a stát u tebe v koupelně na polici.
A nebo bych ti chtěl říci –*

*chtěl bych být vlahé vody kapkou
a vykonat jednu cestu sladkou,
která se u tebe na šíji začíná.
Přes prsa pomalu stek bych ti do klína*

*a tam bych se na chvíličko schoval,
než bych dál přes stehna dolů pokračoval.
Ale já bych neodtek jen tak vanou,
já bych se kápnul lehce někam stranou,*

*a jen bych se díval
a říkal je a ach,
než by mě ze závisti splách
dalších vlahých kapek příval.*

Poprvé a hned s polonahými chlapy

Loučit se Vlastík Ondráček s Chvaletickým divadlem Jen Tak a s terezínskou Klubovou scénou TMA – divadlo začal velmi rázně. Upozornil přítomné, že před odjezdem jim budou nejprve bedlivě prohlédnuty kufrы a zavazadlové prostory jejich vozů, jestli v nich neukrývají pěkné vysocké počasí.

„Nemám ráda loučení, protože se vždycky dojmou a pak pláču,“ svěřila se Lenka Richterová a vrátila se k podobenstvím s bonboniérou stejně jako při vítání: „Doufám, že jste si osladili život, na mě totiž žádný bonbon nezbyl,“ postěžovala si Lenka a aby si herci mohli svůj

život ještě přisladit, předala jim dort složený z černé a bílé masky.

Hostes Honza Hejral přiznal, že tentokrát není schopný podat

informace z pobytu souboru, jelikož si nedělal poznámky: „Jen vím, že soubor dorazil vždy a všude včas, někdy dříve než já, někdy i beze mě.“

Hosteska Šárka přiznala, že Terezíňští jsou jejím naprosto prvním souborem, ale že ji velmi příjemně právě oni překvapili: „Jsem tu poprvé a hned jsem do šatny nafasovala dva pěkný polonahý chlapy. A celý naolejovaný. Moc se mi to líbilo a Karlovi Bártovi mladšímu taky. Prý mi záviděl,“ podotkla začínající hosteska.

jn

Šestá hlávka, hlavička...

Jiří Hlávka

*Ach – přehlídka přemilá!
Prkno ruplo kdesi v půli,
ty ses nám zlomila.*

*Začínáme vždýcky v pátek –
převeselí, nadšení –
jenže čas, ten rošťák, hajzlík,
všechno rychle promění.*

*Už dorazil Mareček,
i z Prahy Honzík Hajný.
Je to jasný – jde to z vršku,
brzdění je marný.*

*Zírám, co na jeviště
ochotník vše dostane.
A čekáme, kdy porota
pobouřená povstane.*

*Zatím klid, snad možná příště
někomu to nandají.
Ruda Felzmann s půdičkáři
názory si uhájí.*

*Ale to je přece ono –
proto jsme sem přijeli.
Řeknem si, co kdo si myslí –
pak jsme spolu veselí.*

*A že nám tu dobře velmi –
jen abyste věděli:
„Dívalla můžou být různé“,
Vysoáci jsou skvělí!*

Příběhy z práva občanského aneb DI-A KUP SI MELOUN

Podruhé

Práce v seminární dílně byla rozvržena na sedm setkání. Každé z nich se uskutečnilo vždy po obědě do 16 hodin.

Úvod byl věnován určitému teoretickému a dramaturgickému výkladu zaměřenému na charakteristiku Němcových soudniček i na

oslavu autora. V jeho vymyšlených soudničkách se skrývá jeden paradox: zatímco oblast soudnictví není autentická, jeho výpověď o životě a „lidičkách“ autentická je silně, neboť o těchto mnoho věděl. Jeho vystižení postav a prostředí je velmi lákavé pro hereckou práci, zvláště jazyk. Bavili jsme se také o grotesknosti a burlesknosti ve vybraných šesti soudničkách, jejichž divadelním protipólem je žánr skeče.

Dramaturgicky vybavení jsme pak v následujících dnech rozebírali vybrané soudničky, které jsme

pak následně rozdělili do dvou pracovních skupin cca o sedmi lidech s jedním z lektorů (Petra Kohútová, Dušan Zakopal). Jejich

úkolem byla určitá inspirace pro pracovní kolektiv, usměrňovat a koordinovat aktivitu členů, jež má vyústit ve smysluplný divadelní tvar (žánr). Takže základním tvarem bylo scénické čtení, ale také hraná scénka (skeč), monolog, vyprávění s doplňujícími dialogy apod.

Hlavně nám však šlo o to, vytěžit z podkladů pana Němce onu grotesknost, která je nositelkou jeho humoru.

V žádném případě jsme však nepřistoupili k náročné dramatizaci, neboť na to nebyl čas a prostor. Asi v polovině práce jsme se rozhodli, byť jsou všechny soudničky rozmodelované do určitého stadia, že je předvedeme veřejnosti. Domníváme se, že naše hledání má smysl nejen pro nás samé, ale také může být inspirativní i pro jiné, neboť soudnickářská témata Němcova jsou věčná. Jsou o lidech, pro lidi a

skrz eva lidi. O to přece v divadle jde až na prvním místě.

Zveme ty, kteří s dobrým úmyslem a shovívavým

postojem chtějí zvědět, co jsme to spáchali, ať přijdou v pátek 14. října ve 14 hodin tam jako vždycky, tedy do sokolovny.

Zvou frekventanti seminární dílny na XLII. KDP

Vobskočácká medaile by musela být oválně kulatá

Včera odpoledne se sešla valná hromada občanského sdružení Vobskočák. Vlastně už jen Vobskočáku, protože občanské sdružení bylo úspěšně zrušeno tak, jak se členové spolku v minulém roce dohodli v čele s prezidentem, respektive

dvěma půlprezidenty – Hlávkou a Marešem. No, ani tato informace není zcela přesná, protože Jiří Hlávka, jenž vše vymýšlí a je tiskovým mluvčím a zastává i další organizační funkce, je hlávkou, ale Standa Mareš, který má dva odznaky, je velkou hlavou.

Úkol vytvořit portrét prezidentů nebyl dotažený do konce stejně jako plánovaná medaile s portréty obou hlavounů z každé strany. Je to prý nerealizovatelné: „Zkoušeli

jsme to, ale opravdu to nejde, protože by medaile musela být z jedné strany kulatá a z druhé oválná, jelikož já mám hlavu jako vysocký zelí a on má hlavu jakodumlik. Takže jsme to zatím zrušili,“ vysvětlil nesplnění úkolů tiskový mluvčí

Hlávka.

Na programu byl také stav poladny a výše vybraných příspěvků od členů. Do řad Vobskočáků byl přijat člen nový, zatím papírový odznak dostala na rok jedna čekatelka. „*Loni jsme se rozhodli, že dáme vobskočáckou cenu na závěrečné vyhodnocení, a to přesně v duchu spolku, tedy rumovou. Letos je o ni zájem znovu,*“ konstatoval Hlávka a dodal, že by pro příští léta navrhoval, aby spolek věnoval přehlídce KDP ještě nějaký peněžitý příspěvek, s čímž všichni souhlasili.

Opět se Vobskočáci dohodli na tom, že v sobotu pomohou s přípravou sálu, brambory na Sejkorák se připravují však tentokrát už v pátek ve 14.30 hodin v nemocnici, což bude asi trochu problém vzhledem k účasti některých v seminářích. Avšak Honza Hajný bude opět přítomný s lahví rumu.

jn

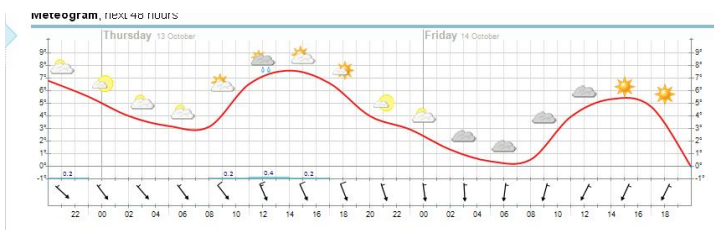
Tak, a je to tady. Pepíček už je dáv-

no Pepou. A slaví devatenáct.

Předpověď počasí na čtvrtek

Víte, že...

...je v současné době na půdičce k dispozici kronika, v níž jsou zaznamenáni držitelé odznaků Zlatého Tyla. Pokud jste si prohlédli výstavu instalovanou v hledišti divadla, pak tady si můžete projít i ty, kteří získali odznak už dřív. *jn*

Nikdo se nespletl

Pokud jste si všimli, že střeďeční vydání Větrníku mělo jiné číslo, než mělo být – pak ano, nespletli jste se. Ale ne, nespletli jsme se ani my – my jsme jen mezi vás vypustili tzv. kontrolního chrousta, abychom zjistili, jak moc pozorně nás čtete. A zjistili jsme, že nás čtete velmi pozorně. A my jsme za to velmi rádi. *red*

ANKETA – TOP 10

původních českých her vás prozatím moc neoslovila, nebo že byste si nevzpomněli ani na tři tituly? Důvěrně vám prozradím, že na druhém místě se prozatím drží Naši furianti. Je to i ve vašich rukou!

ps

Nemyslete si, že sluníčko bude znamenat teplé letní počasí, na které jste si zvykli. Vyjasnění bude znamenat mráz a další zatažení snih. Takže ať ještě chvíli přší.

Partneři XLII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

pátek 14. října 2011

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Dobronín	
13:00	KDP mladým	Větrov
13:30	loučení Morkovice	malý sál
14:30	vítání Dobronín	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Dobronín	před divadlem
16:00	Zátiší s loutnou	velký sál
16:30		
17:00	Žlutice	
18:30	KDP mladým	Větrov
19:30	Zátiší s loutnou	velký sál
20:00		
20:30	Žlutice	
21:30	zasedání poroty	klubovna
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	hasičovna

Soutěžíme s Hankou

Správná odpověď z čísla 6:
Každý člen techniky má nové
tričko se svým jménem.
Výherkyni byla předána
cena v technice divadla.
Blahopřejeme.

Dnešní otázka:

O kolika a jakých
H se psalo v tomto
čísle?

Větrník, zpravodaj XLII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal.

Tisk H&H Servis.

Náklad 150 ks.

Cena 5 Kč.